

fast Fod, naar han kunde erholde den fornødne Capital til enten at anstafte et passende brugt Skib eller til at bygge et nyt.

Paa Grund af denne Postforbindelses store Bigtighed, ja vel endog Nødvendighed, skal Udvalget tilraade Thinget, at sætte Justitsministeriet istand til at forstrække Hr. Consul Koch med et Laan af indtil 60,000 Rd.; dog at der til de i Ministeriets Skrivelse nærmere anførte Betingelser søies følgende: a) at den til enhver Tid i Skibet prioriterede Capital kan opstiges til øieblikkelig Udbetaling, naar Skibet ikke i alle Henseender holdes godt og forsvarligt; b) at der ikke i Skibet prioriteres en større Capital end $\frac{3}{4}$ af dets Værdi; c) at Laanet ikke udbetales, førend Pant i Skibet kan gives. — Det foreslaaer altsaa under § 14 at opføre en ny Post saalydende:

Rentebærende Laan imod 1ste Prioritet i et til Postfarten paa Færøerne og Island af Justitsministeriet for passende erkendt Dampskib, $\frac{3}{4}$ af Skibets Værdi, dog ikke over 60,000 Rd.

12) (Nyt Nr. 21). Havnen ved Helsingør. Til Udvidelse af Helsingørs Havn begjærer Regjeringen Bevilling af 300,000 Rd., at anvende i 4 Aar med 75,000 Rd. aarlig, hvoraaf de første 75,000 Rd. i Finantsaaret 1859—60.

Til Dplysning for Thinget og Begrundelse af Forslaget, der er ledsaget af behørig Tegning og Overslag, meddeler Ministeriet Følgende:

Den nærværende Havn, der blev bygget 1824—27, har kostet oprindelig 70,000 Rd. og med nogle senere Forbedringer 100,000 Rd. Afbenyttelsen af den er tiltagen saaledes, at, medens den 1828—37 kun gav 5400 Rd. aarlig Gjennemsnitsindtægt, gav den 1847—57 14,200 Rd. og derved et Overskud af 4203 Rd. Allerede 1847 følte Træng til Havnens Udvidelse, idet den paa visse Aarstider syldtes saaledes med Fartøier, at en Oversfyldning stod i Udfigt. Der blev derfor gjort Udkaft til Havnens Udvidelse ind imellem Byen og Fæstningen.

Næsten samtidigt med dette Forslag til Havnens Udvidelse fremkom et Forslag til Anlæggelsen af en ny Havn, omtrent 600 Alen syd for den sydlige Ende af den nærværende Havn. Disse tvende Forslag have længe kæmpet om Forrangen. Det første, Udvidelsen af Havnen, anbefalede sig ved større Billighed, en nøiere Tilslutning til bestaaende Forhold, ved Sikkerheden af at være i Besiddelse af et prøvet og godt Indløb, samt derved, at Omkostningerne ved Havnetilsynet, ja selv ved Vedligeholdelsen vilde være ringere. — For det andet Forslag, Bygningen af en søndre Havn, anførtes, at det vel medførte større Udgift, idet man for at bygge den uden forholdsvis endnu større Udgift, maatte give den et vist Omfang og derved bruge en større samlet Udgift (næsten det Dobbelte), men at man da igjen, for denne større Udgift, fik forholdsvis større Plads, at det i Nødstilfælde var godt at have 2de Havne med forskjelligt Indløb, at man fikrede sig større Dybde end i den gamle Havn, og at den nye Havns Beliggenhed gav en heldig Anledning til Udvidelse af Byen. Havnecommissionen i Helsingør har været og er vel endnu en Forkæmper for dette Forslag.

Førend man var bleven enig om, hvilket Forslag man skulde give Fortrinet, indtraadte Afsløsningen af Sundtolden, og Byen Helsingør tabte derved sin betydeligste Erhvervskilde. Hvis nu Byen ikke skulde gaae tilgrunde, maatte der aabnes nye Udveje for den. Havnens Udvidelse laa da nærmest for som det Middel, hvorved man kunde hjælpe Byen, idet man tillige afhjalp et Savn for den vigtige Fart igjennem Sundet. Ved Havnearbejdets Udførelse blev der givet Byens Indvaanere en ikke ringe Anledning til Erhverv, ved Havnens Udvidelse var Midlet givet til efterhaanden at drage flere Forretninger til Byen.